

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2013.11.25.
COM(2013) 814 final

2013/0400 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelv módosításáról

{SWD(2013) 473 final}

{SWD(2013) 474 final}

{SWD(2013) 475 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A társasági adóalap eróziója sok európai uniós és harmadik országbeli szakpolitika napirendjén előkelő helyen szerepel, és a nemrégiben megtartott G20- és G8-találkozók napirendjén is szerepelt¹; az OECD pedig jelenleg is dolgozik az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás (BEPS) témáján, ami széles körű támogatásnak örvend².

Az adóztatás kettős elmaradása egyike azon kulcsfontosságú területeknek, amelyek esetében sürgős és összehangolt fellépésre van szükség: a nemzeti adórendszerek különbözőségéből adódó kiskapuk bezárása a belső piac zavartalan működése érdekében tett erőfeszítésekhez tartozik. Az adóztatás kettős elmaradása jelentős bevételtől fosztja meg a tagállamokat és tisztességtelen versenyt teremt a vállalkozások között az egységes piacon.

A társasági adózási magatartási kódexszel foglalkozó csoport³ 2009-ben a hibrid finanszírozás eltérő megítélése kapcsán az adóztatás kettős elmaradásának egy különleges példáját azonosította. Az adóztatás kettős elmaradásáról szóló 2012-es nyilvános bizottsági konzultációra⁴ adott válaszok szerint ez az eltérő megítélés nem kívánatos.

A hibrid finanszírozási megállapodások olyan pénzügyi eszközök, amelyek mind a hitel, mind a tőke jegyeit magukon viselik. A hibrid hitelek (hitel vagy tőke) különböző tagállami megítéléséből adódóan a határokon átnyúló hibrid hitelhez kapcsolódó kifizetések az egyik tagállamban (a kifizető tagállamában) az adó szempontjából levonható költségnek minősülnek, a másik tagállamban (a kifizetés jogosultjának tagállamában) pedig felosztott nyereségként élveznek adómentességet, ami az adózás nem tervezett kettős elmaradásához vezet.

A megoldás érdekében a magatartási kódexszel foglalkozó csoport kiadott egy útmutatást, amely szerint a hibrid hitelek esetében a kedvezményezett tagállamnak a forrás szerinti tagállam minősítését kellene követnie (azaz nem járna adómentesség azokra a kifizetésekre, amelyek a forrás szerinti tagállamban levonhatóak)⁵.

Mindazonáltal a magatartási kódexszel foglalkozó csoport által kidolgozott megoldást nem lehet biztonsággal végrehajtani a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló⁶ – a Horvát Köztársaság csatlakozására tekintettel módosított⁷ – 2011/96/EU irányelv (anya- és leányvállalatokról szóló irányelv; a

¹ A G20-vezetők 2012. június 18–19-i csúcstalálkozójának záróokmánya; a G20-pénzügyminiszterek és jegybanki kormányzók 2012. november 5–6-i, 2013. február 15–16-i és 2013. április 18–19-i csúcstalálkozóján kiadott közlemények; az Egyesült Királyság és Németország pénzügyminiszterének közös nyilatkozata a 2012. novemberi G20-találkozó margójára; a G8-vezetők 2013. június 17–18-i csúcstalálkozóján kiadott közlemény.

² OECD, Addressing Base Erosion and Profit Shifting (Az adóalap-erózióról és nyereségátcsoportosításról), 2013

³ A vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódexről a Gazdasági és Pénzügyminiszterek Tanácsának (ECOFIN) 1997. december 1-jei ülése alapján kiadott végkövetkeztetések rendelkeznek.

⁴ A Bizottság 2012. február 29-én az adóztatás kettős elmaradásáról és annak lehetséges hatásairól a belső piacon elindított egy tényfeltáró konzultációt.

⁵ „Amennyiben a hibrid megállapodások szerinti kifizetések a hitelmegállapodás kötelezettje számára adóalapból levonható költségnek minősülnek, a tagállamok nem kezelhetik az ilyen kifizetéseket a részesedési adómentesség alá tartozó nyereségfelosztásként” (A magatartási kódexszel foglalkozó csoport 2010. május 25-i jelentése (10033/10, FISC 47) dok., 31. rész)

⁶ A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelv (átdolgozás) (HL L 345., 2011.12.29., 8. o.).

⁷ A Tanács 2013. május 13-i 2013/13/EU irányelve az adózás területén elfogadott egyes irányelveknek a Horvát Köztársaság csatlakozására tekintettel történő kiigazításáról (HL L 141, 2013.05.08., 30. o.).

továbbiakban: PSD) keretében. A PSD értelmében a tagállamok kötelesek különböző jogosultsági feltételek mellett adómentességet (külföldi adóztatás esetében adójóváírást) biztosítani az anyavállalatok más tagállamban lévő leányvállalataitól kapott nyereségfelosztásra. Ugyanez a helyzet akkor is, ha a nyereségfelosztást a kifizető leányvállalat székhelye szerinti tagállamban az adózás szempontjából levonható kifizetésként kezelik.

Mind az Európai Tanács 2012. márciusi következtetései, mind a Parlament 2012. április 19-i állásfoglalása kiemelte a konkrét fellépés kidolgozásának szükségességét az adócsalás és adóelkerülés elleni küzdelem fejlesztése érdekében. Az Európai Parlament az uniós hibrid pénzügyi eszközök által okozott adóelkerülés megszüntetése érdekében a PSD felülvizsgálatát indítványozta.

A Bizottság 2012. december 6-án elfogadta az adócsalás és adókikerülés elleni küzdelem fokozását célzó cselekvési tervet⁸, amely az adórendszerek közötti eltérések kezelését, mint rövid távon végrehajtandó tevékenységet azonosítja. Erre vonatkozóan a cselekvési terv kimondta: *„A tagállamokkal folytatott részletes megbeszélések rámutattak, hogy egy adott ügyben az anyavállalatokról és leányvállalatokról szóló irányelv módosítása nélkül nem érhető el kölcsönösen elfogadható megoldás. A cél annak biztosítása lesz, hogy az irányelv alkalmazása véletlenül se akadályozza meg a hibrid hitelek területén az adóztatás kettős elmaradásával szembeni hatékony intézkedéseket.”*

Az agresszív adótervezéssel kapcsolatban kiadott ajánlásban⁹ meghatározott elvek végrehajtásának érdekében a cselekvési terv bejelentette a társasági adóra vonatkozó irányelvek – köztük a PSD – visszaélés elleni rendelkezéseinek felülvizsgálatát is. Az ajánlásban javasolja a tagállamoknak, hogy fogadjanak el általános visszaélés elleni szabályt (GAAR) az agresszív adótervezés megakadályozására.

Bár a jelenlegi PSD tartalmaz visszaélés elleni szabályt, az nem egyértelmű és zavarkeltő lehet. A PSD speciális szabályaihoz alkalmazkodó és átfogóbb GAAR szabály bevezetése az agresszív adótervezésről szóló ajánlásban foglalt elvekkel együtt kiküszöbölné ezeket a nehézségeket és elősegítené a nemzetközi adóelkerülés elleni nemzeti intézkedések hatékonyságát, továbbá erősítené a tagállamok összehangolt fellépését és biztosítaná a Szerződésben megállapított szabadságokat, ahogyan azt az Európai Unió Bírósága is értelmezte.

2013. május 21-én az Európai Parlament elfogadott egy állásfoglalást¹⁰, amelyben sürgeti a tagállamokat, hogy a bizottsági cselekvési terv alapján terjesszék ki és teljes egészében hajtsák végre az agresszív adótervezésről szóló ajánlást. Az Európai Parlament felhívta továbbá a Bizottságot, hogy kezelje különösen a hibrid hiteleknek a különböző tagállami adórendszerekből adódó eltérő megítélésével kapcsolatos problémát, és 2013. során terjesszen elő a PSD felülvizsgálatára vonatkozó javaslatot, amely tartalmazza a visszaélés elleni szabályok módosítását is, és megszünteti az adóztatás hibrid megállapodások miatti kettős elmaradását az Európai Unióban.

Az Európai Tanács a 2013. május 22-i következtetéseiben tudomásul vette a Bizottságnak azt a szándékát, hogy a PSD módosítására vonatkozó javaslatot terjesszen elő az év vége előtt.

⁸ COM(2012) 722.

⁹ COM(2012) 8806.

¹⁰ Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről (2013/2060(INI))

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

A magatartási kódexszel foglalkozó csoportban folytatott konzultációs tevékenység és a Bizottság által az adóztatás kettős elmaradásáról 2012-ben indított nyilvános konzultációs eljárásán kívül (lásd a fenti 1. pontot), a Bizottság a tagállamokkal és az érintett szereplőkkel technikai találkozót tartott 2013. áprilisában.

Hatásvizsgálat

A PSD módosítására vonatkozó hatásvizsgálatot elkészítették. A hatásvizsgálat a PSD módosításának különböző lehetőségeit veszi számba, amelyeket a „nincs intézkedés” vagy a „status quo” referenciahelyzetével hasonlít össze.

Kiderült, hogy az adóztatás hibrid pénzügyi megállapodásokból származó kettős elmaradásával és az agresszív adótervezéssel szembeni intézkedéseknek kedvező hatása van a tagállamok adóbevételeire, mivel ilyen intézkedések nélkül az érintett felek általában kevesebb adót fizetnek, ráadásul az adótervezéssel és a vonatkozó megállapodásokkal kapcsolatos költségeket is levonják. A hatásvizsgálatban nem volt lehetséges számokkal megadni a preferált módosítások előnyeit. Mindazonáltal az említett számok nem játszanak kulcsfontosságú szerepet a hibrid pénzügyi megállapodások és adóvisszaélések elleni küzdelemben; ebben a tekintetben a versennyel, a gazdasági hatékonysággal, az átláthatósággal és a pártatlansággal összefüggő – a belső piac számára jelentős előnyökkel járó – okok játszanak meghatározó szerepet.

A hibrid hitelek eltérő megítélése

A hatásvizsgálat alapján a legjobb lehetőség az lenne, ha a PSD a forrás szerinti tagállamban kizárná a levonható nyereségfelosztások adómentességét. Ennek megfelelően, a fogadó társaság (anyavállalat vagy annak állandó telephelye) szerinti tagállam adóztatná az nyereségfelosztások azon részét, amely a kifizető leányvállalat tagállamában levonható.

Kiderült, hogy ez a lehetőség bizonyult a leghatékonyabbnak a hibrid pénzügyi megállapodásokkal szembeni ellenintézkedések céljaira, mivel ez biztosítja az azonos bánásmódot az EU tagállamaiban. Ez a lehetőség segít a PSD alapvető célját elérni, azaz biztosítja az egyenlő versenyfeltételeket a különböző tagállamokból származó anya- és leányvállalatok csoportjainak, és az ugyanazon tagállamból származóaknak is. A kívánt hatás az, hogy minden vállalkozás az érintett EU-tagállamban realizált nyereség alapján fizessen adót és egy társaság se tudja elkerülni az adófizetést a határon átnyúló hibrid finanszírozásból adódó kiskapuk révén. A cél annak az elfogadhatatlan gyakorlatnak a kizárása, amely során a társaságok elkerülik a megfelelő adózást.

Visszaélés elleni rendelkezések

A hatásvizsgálat szerint a leghatékonyabb megoldás az lenne, ha a PSD jelenlegi visszaélés elleni szabályait a 2012. decemberi agresszív adótervezésről szóló javaslatban szereplő visszaélés elleni szabályokkal korszerűsítsék, kötelezővé téve azok alkalmazását a tagállamok számára.

Ez a megoldás a leghatékonyabb a PSD szabályaival való visszaélés elleni közös előírás kialakításához. Egy minden tagállamban érvényes közös visszaélés elleni rendelkezés tiszta helyzetet és jogbiztonságot teremt minden adófizetőre és adóhatóságra nézve. A jelenlegi tagállami visszaélés elleni rendelkezések formái és céljai igen sokfélék, mivel azokat kifejezetten a nemzeti adórendszerek jellemzőire és kiskapuiira tervezték.

Ez megoldás biztosítja a tiszta jogi környezetet, mivel pontosan meghatározza, hogy a tagállamoknak mit kell elfogadniuk a PSD keretében hozott visszaélés elleni szabályként.

Ezáltal fogja biztosítani, hogy a tagállamok által elfogadott és végrehajtott visszaélés elleni szabályok esetében nem merül fel európai uniós megfelelési kérdés. Sőt, az uniós irányelv egyenlő alkalmazásával el lehet kerülni a visszaéléseket (vagyis azt, hogy a társaságok közvetítők segítségével olyan tagállamokban fektessenek be, ahol a visszaélés elleni szabályok nem olyan szigorúak, vagy egyáltalán nincsenek).

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A javaslat célja a PSD alkalmazási körében a hibrid finanszírozás eltérő megítélésének kezelése, és általános visszaélés elleni szabályok bevezetése a jelen irányelv működőképességének védelme érdekében.

Ezen célok a PSD módosítását kívánják, és ezért az egyetlen lehetséges megoldás egy bizottsági irányelvjavaslat előterjesztése. A közvetlen adók esetében a megfelelő jogalapot a Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 115. cikke biztosítja, amely értelmében a Bizottság irányelveket bocsáthat ki a tagállamok belső piac működését közvetlenül érintő rendelkezéseinek közelítése érdekében.

A kezdeményezés célját a tagállamok egyoldalúan nem valósíthatják meg kielégítően. Pontosan a hibrid finanszírozással kapcsolatos adózási kérdések eltérő tagállami kezelése az, ami megengedi az adófizetőknek – különösen a társaságoknak –, hogy határon átnyúló adótervezési stratégiát alkalmazzanak, amelyek a tőkeáramlás és a belső piac torzulásaihoz vezetnek. Mindemellett és általánosságban véve, a visszaélés elleni tagállami megközelítések közötti jelentős különbségek jogbizonytalansághoz vezetnek és aláássák a PSD végső célját, nevezetesen a különböző tagállamok társaságainak határon átnyúló csoportjait érintő adózási akadályok eltörlését. A kezdeményezés céljának hatékonyabb megvalósítása érdekében Uniós szintű fellépés szükséges. Ezért a javasolt módosítások megfelelnek a szubszidiaritás elvének. A javasolt módosítások megfelelnek továbbá az arányosság elvének is, mivel a szóban forgó ügyben a Szerződések céljának eléréséhez szükséges mértéket nem haladják meg, különös tekintettel a belső piac megfelelő és eredményes működésére.

A szubszidiaritás elve

A hibrid finanszírozás eltérő megítélése

Az egyes tagállamok által a hibrid finanszírozás eltérő megítélésére adott válaszlépések nem tudnák hatékonyan megoldani a problémát, mivel az a különböző nemzeti adórendszerek kölcsönhatásából adódik. Az egyedi koordinálatlan kezdeményezések inkább további eltérésekhez vezetnének, vagy további adóakadályokat képeznének a belső piacon.

A tagállamok közötti kettős adóztatásról szóló egyezmények módosítása nem megfelelően kezelné a problémát, mivel az egyes országpárok különböző megoldásokra juthatnának. Más nemzetközi kezdeményezések, mint az OECD társasági adóalap eróziójával kapcsolatos kezdeményezése, nem oldaná meg a speciális uniós problémákat, mivel ezekhez uniós szintű törvényhozás szükséges.

Végül, a magatartási kódexszel foglalkozó csoport keretében az összehangolt megközelítés kapcsán elért tagállamközi egyezség csak az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv módosítása után alkalmazható, amelyet a tagállamok nem tehetnek meg bizottsági ajánlás nélkül.

Visszaélés elleni rendelkezések

A jelenlegi PSD nem zárja ki olyan hazai vagy megállapodáson alapuló rendelkezések alkalmazását, amelyek adócsalás vagy adóvisszaélések megelőzéséhez szükségesek. Mindazonáltal ezt a rendelkezést az EUB értelmezésének megfelelően kell alkalmazni. Az

EUB joggyakorlata határozza meg azt az elvet, hogy a tagállamok nem léphetnek túl a közösségi jogi alapelveken a visszaélések elleni küzdelem során. Továbbá a visszaélés elleni szabályok alkalmazásának nem szabad a Szerződés szerinti alapvető jogokkal való összeegyeztethetlenséghez vezetniük.

Ezenkívül a jelenlegi tagállami visszaélés elleni rendelkezések formái és céljai igen sokfélék, mivel azokat kifejezetten a nemzeti adórendszerek jellemzőire és kiskapúira tervezték. A jelenlegi helyzet jogbizonytalanságot teremt az adózók és az adóhatóságok között.

Mindezeket számításba véve, az egyes tagállamok intézkedései nem lennének olyan hatékonyak, mint az EU általi intézkedés.

Az arányosság elve

Az adófizetési kötelezettség csak a hibrid finanszírozással kapcsolatos azon kifizetések összegére korlátozódik, amely a forrás szerinti tagállamban levonható.

A javasolt GAAR szabály alkalmazása összhangban van az EUB ítélkezési gyakorlatában megállapított arányossági korlátokkal.

Ezért a javasolt módosítások megfelelnek az arányosság elvének, mivel nem haladják meg a szóban forgó ügyben szükséges mértéket.

Megjegyzések a cikkekhez

A javaslat célja a jelenlegi PSD preambulumbekendéseinek, az 1. cikkének és 4. cikkének módosítása, továbbá az 1. számú melléklet A részének aktualizálása. A módosításokat és aktualizálásokat a javaslat 1. cikke tartalmazza.

Preambulumbekendések

A javasolt módosításnak megfelelő preambulumbekendések szerint a forrás szerinti tagállamban levonható nyereségfelosztások esetében célszerű tiltani az adómentességet annak érdekében, hogy az anya- és leányvállalatok határon átnyúló csoportjai ne juthassanak nem tervezett előnyökhöz a nemzeti csoportokkal szemben.

A PSD alapvető célja, hogy biztosítsa az egyenlő versenyfeltételeket a különböző tagállamból származó anya- és leányvállalatok csoportjainak, és az ugyanazon tagállamból származóaknak is.

A PSD elfogadásának idején, a határon átnyúló csoportok általánosságban hátrányos helyzetben voltak a hazaiakkal összehasonlítva a nyereségfelosztás kettős adóztatása miatt; vagyis a kettős adóztatásról szóló egyezmények az EU-n belül nem voltak elegendőek ahhoz, hogy a belső piachoz hasonló feltételeket teremtsenek.

A kitűzött semlegesség elérése érdekében, a PSD biztosította i) a nyereségfelosztásra kivetett forrásadó eltörlését és ii) a nyereségfelosztás gazdasági kettős adóztatásának elkerülését akár adómentességgel, akár adójóváírással az anyavállalat szerinti tagállamokban.

A helyzet az elmúlt évtizedben egyre gyorsabb ütemben változott.

A határon átnyúló befektetések növekedése hibrid pénzügyi eszközök használatára biztosított lehetőséget a határon átnyúló csoportosulások számára, amelyek így a nemzeti adóügyi megítélések eltéréséből és a kettős adóztatás megszüntetésére létrejött nemzetközi standardok szabályaiból adódó jogosulatlan előnyhöz jutottak. Ez az EU-n belül a határon átnyúló és a nemzeti csoportok közötti verseny torzulásához vezet, a PSD céljával ellentétesen.

1. cikk

A javasolt irányelv megengedné a tagállamoknak, hogy intézkedéseket hozzanak az adócsalás és az adókikerülés megelőzése érdekében. Ebben a tekintetben a Bizottság szolgálatai emlékeztettek arra, hogy az adócsalás az adóelkerülés egy szándékos formája, amely általában a büntetőjog alapján büntetendő, míg az adóelkerülés általánosságban olyan illegális cselekményeket foglal magában, amelyek során az adóalany az adókötelezettséget eltitkolja, vagy semmibe veszi¹¹.

A visszaélések kezelése érdekében továbbá javasoljuk a jelenlegi visszaélés elleni szabályok helyett egy olyan közös visszaélés elleni szabály beillesztését, amely az agresszív adótervezésről szóló ajánlásban foglalt szabályokon alapul.

4. cikk

A javasolt módosítás értelmében az anyavállalat szerinti tagállam és az annak állandó telephelye szerinti tagállam nem teszi lehetővé a leányvállalat által levonható nyereségfelosztásra vonatkozó adómentességet.

Ennek megfelelően a bekezdés a) pontja kimondja, hogy a fogadó társaság (az anyavállalat vagy annak állandó telephelye) tagállama csak annyiban tartózkodik a kapott nyereségfelosztás megadóztatásától, amennyiben a nyereségfelosztás nem levonható a forrás szerinti tagállamban (azaz, a felosztó leányvállalat tagállamában). Ennek megfelelően a fogadó társaság szerinti tagállam csak a forrás szerinti tagállamban levonható nyereséget fogja megadóztatni.

A leányvállalat által felosztott nyereségre nem vonatkozna forrásadó, mivel a leányvállalat szerinti tagállamban a kifizetést, mint kamatfizetést kezelnék, amely a kamat- és jogdíjfizetési irányelv hatálya alá tartozna. Egy Tanács előtt függőben lévő javaslat a kamat- jogdíjfizetési irányelvben szereplő jelenlegi 25 %-os támogathatósági részesedési küszöbértéket a PSD-ben meghatározott 10 %-os értékre kívánja módosítani¹². Ezen túlmenően, tipikusan azokban a tagállamokban születnek hibrid pénzügyi megállapodások, amelyekben a kamatfizetések után nincs forrásadó-fizetési kötelezettség sem a nemzeti, sem a kettős adóztatásról szóló egyezmények alapján.

I. melléklet A. rész

A javasolt módosítások azokra a társaságokra is vonatkoznak, amelyeket az irányelv átdolgozása után vezettek be a tagállamok a társasági jogba. Románia aktualizálási kérelemmel élt a Bizottság felé.

Ezért a w) pontba a következő két társasági forma került hozzáadásra: „societăți în nume colectiv”, „societăți în comandită simplă”.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

Ennek a javaslatnak nincsenek az uniós költségvetést érintő vonzatai.

¹¹ SWD (2012) 403, 9. o.

¹² Javaslat a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló tanácsi irányelvre (COM (2011) 714).

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelv módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹³,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁴,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2011/96/EU tanácsi irányelv a leányvállalatok által anyavállalataik számára kifizetett osztalékokat és más nyereségfelosztásokat mentesíti a forrásadók alól, és kiküszöböli e jövedelmeknek az anyavállalat szintjén történő kettős adóztatását.
- (2) A 2011/96/EU irányelvből származó előnyöknek nem szabad az adóztatás kettős elmaradásához vezetnie, és ezáltal a különböző tagállamokban lévő anya- és leányvállalatok csoportjai ne juthassanak nem tervezett adóelőnyökhöz az ugyanazon tagállamból származó társaságok csoportjaival szemben.
- (3) Az adóztatásnak a tagállamok közötti nyereségfelosztás különböző adóügyi megítéléséből adódó kettős elmaradását elkerülendő az anyavállalat szerinti tagállamnak és annak állandó telephelye szerinti tagállamnak nem szabad megengednie, hogy az említett társaságok éljenek a kapott nyereségfelosztásra vonatkozó adómentességgel, amennyiben az anyavállalat leányvállalata az ilyen nyereséget levonhatja.
- (4) A mesterséges megállapodások általi adóelkerülés és -visszaélés megakadályozása érdekében egy közös, a 2011/96/EU irányelv céljának és célkitűzéseinek megfelelő, visszaélés elleni rendelkezést indokolt beilleszteni.
- (5) Szükséges annak biztosítása is, hogy jelen irányelv nem zárja ki az olyan hazai vagy megállapodáson alapuló rendelkezések alkalmazását, amelyeket az adóelkerülés megelőzése érdekében hoztak.
- (6) A román társasági jogba bevezetett társasági formák beemelése érdekében aktualizálni kell továbbá az irányelv I. mellékletének A részét.
- (7) A 2011/96/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

¹³ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁴ HL C [...], [...], [...] o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2011/96/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikkben a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ezen irányelv nem zárja ki olyan hazai vagy megállapodáson alapuló rendelkezések alkalmazását, amelyek adóelkerülés megelőzéséhez szükségesek.”
2. A szöveg a következő 1a. cikkel egészül ki:

„1 a. cikk

 - (1) A tagállamok visszavonják az ezen irányelvben biztosított előnyt az olyan mesterséges megállapodás vagy mesterséges megállapodássorozat esetében, amelynek lényegi célja az ezen irányelv szerinti adókedvezmény jogtalan megszerzése, és amely ellentétes az irányelv céljával, szellemével és a benne foglalt rendelkezések céljaival.
 - (2) Bármely ügylet, program, cselekvés, művelet, egyezség, megállapodás, ígéret vagy kötelezettségvállalás mesterséges megállapodásnak vagy mesterséges megállapodássorozat részének minősül, amennyiben nem tükrözi a valós gazdasági helyzetet.

Annak meghatározása során, hogy a megállapodás vagy megállapodássorozat mesterségesnek minősül-e, a részt vevő tagállamok mindenekelőtt mindenekelőtt azt vizsgálják, hogy legalább egy fennáll-e a következő helyzetek közül:

 - a) a megállapodás egyes lépéseinek jogi minősítése nincs összhangban a megállapodás egészének jogi tartalmával;
 - b) a megállapodást oly módon hozták létre, amelyet normális esetben nem a vállalkozási magatartás része;
 - c) a megállapodás olyan elemeket tartalmaz, amelyek ellensúlyozzák vagy semlegesítik egymás hatását;
 - d) a létrejött tranzakciók körkörösek;
 - e) a megállapodás jelentős adóelőnnnyel jár, amely nem áll összhangban az adófizető által vállalt kockázatokkal vagy annak cash flow-ival.
3. A 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(a) tartózkodik az ilyen nyereség adóztatásától, amennyiben az nem levonható a leányvállalat által; vagy”
4. A III. melléklet A. részének (28) pontja helyébe a következő szöveg lép:

w) a román jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni”, „societăți cu răspundere limitată”, „societăți în nume colectiv”, „societăți în comandită simplă”,

2. cikk

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb

2014. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*